

и сухо и море и горы и планины, той най-сѣтнѣ има да стигне пакъ тамъ, отдѣ-то е былъ тръгнѣлъ; ако е былъ тръгнѣлъ изъ Царійградъ, той пакъ ще стигне въ Царійградъ.

Да не бѣ земя-та валчеста, а да бѣше плоска, такъво нѣщо не бы могло да стане.

Кога пѣтувамы прѣзъ нѣкое широко поле па ни ся зададе отдалечъ нѣкой градъ, нѣ му съзирамы най-напрѣдъ връхове-ты и покрывы-ты на черковы-ты и на кѣщы-ты, а кога вече приближимъ видимъ имъ и срѣдѣ-тѣ и най-сѣтнѣ и стѣны-ты до дѣно-то. Да не бѣ земя-та валчеста, оведнажъ бы ся видѣла цѣла-та сграда, съ разликѣ само, че ще ся види малка.

Отъ това, що казахмы, разбира ся, че и земя-та е валчеста както и всички звѣзды по небе-то.

Господь — хвала му! — създалъ-гы е валчесты за да бы могли по-лесно да ся обръщать и връщать.

Малко да попомысли чловѣкъ какъ изгрѣва и заходи слънце, какъ стои мѣсяць-тъ ту по-высоко ту по-низко на небе-то, лесно ще ся договѣди, че тыя небесны топкы не стоятъ на едно мѣсто, а все ся мѣстятъ.

Господь Богъ така чюдно е наразвръгалъ тыя клѣба, що-то тыи все си връвятъ и лѣтятъ както имъ е заповѣдано безъ да ся рушнѣтъ едно о друго и безъ да си прѣчатъ едно на друго.

И така въ свѣта нищо не стои, нищо не почива; всичко, що има по небе-то, все ся мѣсти, връви, обыкаля, връти ся. Намъ и да ся чини, че еде-коя си звѣзда не ся помѣща, то не е истина; звѣзды-ты все ся врътятъ и обыкалятъ, и защо-то сѣ много надалечъ отъ насъ, нѣ не можемъ да ги съзремъ.